

Transformatie

Transformatie, een zacht ontwaken.
Een bloeien in de schaduw van het licht.
Een innerlijke reis van diepe heling en vergeving.
Waar de pure Liefde de pijn verdrijft.

Laat de wonden maar zacht genezen.
Laat de tijd maar zijn werk volbrengen.
In heling en vergeving vinden we ons Ware Zelf.
En in transformatie een nieuw begin.

De belofte

Elke stap, elk woord, gewikt en gewogen: “Ik wil het goed doen, nee, beter nog.
Zo goed doen dat het schittert, glanst als een stralende ster.
Dat alles klopt, dat niets ontbreekt.”

Maar de druk die zingt te veel in mijn oren.
Een echo van onrust die onverzadigbaar lijkt.
Een constante metgezel, dieper dan de nacht zelf is.

Het hoofd, vol met plannen, het voelt vaak zo zwaar en moe.
Gedachten als bijen in een nest van ideeën en ook van twijfel:
“Is dit niet te veel voor mij?”

Toch blijf ik streven in die wirwar.
Vastbesloten, ondanks de chaos die ik vaak voel.
Want ergens in dat gonzen en dat dolen,
is de belofte van succes en van vrede die diep in mij leeft.

Laat maar los

Ik laat los en omarm.

Ik laat los dat alles snel moet,
in de wetenschap dat het leven zich ontvouwt zoals het
bedoeld is.

Ik laat los dat ik alle verantwoordelijkheid op mijn schouders
moet dragen,
in de wetenschap dat iedereen op zijn bordje krijgt wat hij/zij
aan kan.

Ik geef me over aan de stroom van Liefde.

Ik zet de stappen die ik kan zetten,
in de wetenschap dat dit altijd goed genoeg is.

Ik open mij om in het hier en nu te zijn
en te genieten van het Wonder dat zich ontvouwt in dit
moment.